

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

- ★ **Verordening (EG) nr. 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend** 1
- Verordening (EG) nr. 344/2003 van de Commissie van 24 februari 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 11
- ★ **Verordening (EG) nr. 345/2003 van de Commissie van 24 februari 2003 houdende opening van een preferentieel tariefcontingent voor de invoer van ruwe rietsuiker van oorsprong uit de ACS-staten met het oog op de voorziening van de raffinaderijen in de periode van 1 maart 2003 tot en met 30 juni 2003** 13
- ★ **Verordening (EG) nr. 346/2003 van de Commissie van 24 februari 2003 betreffende de opening van een permanente openbare inschrijving voor de verkoop op de markt van de Gemeenschap van rijst uit de voorraad van het Franse interventiebureau, met het oog op verwerking in diervoeders** 15

II Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing

Commissie

2003/124/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 24 februari 2003 tot vaststelling van de financiële steun van de Gemeenschap voor de werking van bepaalde communautaire referentielaboratoria in de veterinaire sector (residuen) voor het jaar 2003 (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 556)** 20

2003/125/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 24 februari 2003 betreffende de financiële steun van de Gemeenschap voor de werking van bepaalde communautaire referentielaboratoria op het gebied van diergezondheid en levende dieren in 2003 (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 562)** 22

- ★ **Beschikking van de Commissie van 24 februari 2003 tot vaststelling van de financiële steun van de Gemeenschap voor de werking van bepaalde communautaire referentielaboratoria in de sector veterinaire aspecten van de volksgezondheid (biologische risico's) voor het jaar 2003** (*kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 565*) 25

- ★ **Beschikking van de Commissie van 24 februari 2003 houdende wijziging van Beschikking 2001/218/EG tot tijdelijke verplichting van de lidstaten om ten aanzien van andere gebieden in Portugal dan die waarvan bekend is dat *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhrer) Nickle et al. (het dennenaaltje) er niet voorkomt, aanvullende maatregelen te nemen teneinde de verspreiding ervan tegen te gaan** (*kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 581*) 27

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 343/2003 VAN DE RAAD

van 18 februari 2003

tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 63, eerste alinea, punt 1, onder a),

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Een gemeenschappelijk asielbeleid, dat een gemeenschappelijk Europees asielstelsel omvat, is een wezenlijk aspect van de doelstelling van de Europese Unie om geleidelijk een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid tot stand te brengen, die openstaat voor diegenen die onder druk van de omstandigheden op wettige wijze in de Europese Gemeenschap bescherming zoeken.
- (2) De Europese Raad is bij zijn bijzondere bijeenkomst van 15 en 16 oktober 1999 in Tampere overeengekomen te werken aan de instelling van een gemeenschappelijk Europees asielstelsel dat stoelt op de volledige en niet-restrictieve toepassing van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, aangevuld bij het Protocol van New York van 31 januari 1967, en zo te waarborgen dat niemand naar het land van vervolging wordt teruggestuurd, dus het verbod tot uitzetting of terugleiding te handhaven. Onverminderd de verantwoordelijkheidscriteria die in deze verordening zijn opgenomen, worden de lidstaten, die alle het beginsel van non-refoulement eerbiedigen, in dit verband beschouwd als veilige landen voor onderdanen voor derde landen.
- (3) In de conclusies van Tampere werd ook aangegeven dat een gemeenschappelijk asielstelsel op korte termijn een duidelijke en hanteerbare methode moet bevatten om vast te stellen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek.
- (4) Deze methode moet zijn gebaseerd op objectieve en zowel voor de lidstaten als voor de betrokken asielzoekers eerlijke criteria. Met de methode moet met name snel kunnen worden vastgesteld welke lidstaat verantwoordelijk is, teneinde de daadwerkelijke toegang tot de

procedures voor het toekennen van de vluchtelingenstatus te waarborgen en de doelstelling om asielverzoeken snel te behandelen, niet te ondermijnen.

- (5) In het kader van de gefaseerde totstandbrenging van een gemeenschappelijk Europees asielstelsel, dat op termijn kan leiden tot een gemeenschappelijke asielprocedure en een in de hele Unie geldige uniforme status voor personen aan wie asiel wordt verleend, moeten in dit stadium, met de nodig gebleken verbeteringen, de beginselen worden bevestigd die ten grondslag liggen aan de Overeenkomst betreffende de vaststelling van de staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat bij een van de lidstaten van de Europese Gemeenschappen wordt ingediend, die op 15 juni 1990 in Dublin ⁽⁴⁾ werd ondertekend („Overeenkomst van Dublin”), en waardoor het harmonisatieproces van het asielbeleid is bevorderd.
- (6) De eenheid van het gezin moet worden gehandhaafd, voorzover dat verenigbaar is met de overige doelstellingen die worden nagestreefd met de opstelling van criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek.
- (7) De gezamenlijke behandeling van asielverzoeken van de leden van een gezin door dezelfde lidstaat zorgt ervoor dat de verzoeken grondig worden behandeld en de beslissingen daarover coherent zijn. De lidstaten moeten echter kunnen afwijken van de verantwoordelijkheidscriteria om gezinsleden bijeen te kunnen brengen als dat nodig is om humanitaire redenen.
- (8) Voor de geleidelijke totstandbrenging van een ruimte zonder binnengrenzen waarin het vrije verkeer van personen is gewaarborgd overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en voor de vaststelling van een communautair beleid inzake de voorwaarden voor binnenkomst en verblijf van onderdanen van derde landen, waaronder ook gezamenlijke inspanningen voor het beheer van de buitengrenzen, is het nodig de verantwoordelijkheidscriteria op evenwichtige wijze en vanuit een oogpunt van solidariteit vast te stellen.

⁽¹⁾ PB C 304 E van 30.10.2001, blz. 192.

⁽²⁾ Advies van 9 april 2002 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽³⁾ PB C 125 van 27.5.2002, blz. 28.

⁽⁴⁾ PB C 254 van 19.8.1997, blz. 1.

- (9) De tenuitvoerlegging van deze verordening kan eenvoudiger en doeltreffender worden gemaakt door middel van bilaterale regelingen tussen de lidstaten om de communicatie tussen de bevoegde diensten te verbeteren, de proceduretermijnen te verkorten, de behandeling van overname- en terugnameverzoeken te vereenvoudigen, of praktische regels vast te stellen voor de overdracht van asielzoekers.
- (10) De continuïteit van het systeem om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is, dat bij de Overeenkomst van Dublin was ingesteld en nu bij deze verordening wordt geregeld, moet worden gewaarborgd. Daarnaast moet worden gewaakt over de coherentie tussen deze verordening en Verordening (EG) nr. 2725/2000 van de Raad van 11 december 2000 betreffende de instelling van „Eurodac” voor de vergelijking van vingerafdrukken ten behoeve van een doeltreffende toepassing van de Overeenkomst van Dublin ⁽¹⁾.
- (11) De toepassing van het Eurodac-systeem, zoals ingesteld bij Verordening (EG) nr. 2725/2000, en met name de toepassing van de artikelen 4 en 8 daarvan, zal de uitvoering van de onderhavige verordening vergemakkelijken.
- (12) Wat betreft de behandeling van personen die onder deze verordening vallen, zijn de lidstaten gebonden aan hun verplichtingen op grond van instrumenten van internationaal recht waarbij zij partij zijn.
- (13) De voor de uitvoering van deze verordening vereiste maatregelen worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽²⁾.
- (14) De tenuitvoerlegging van deze verordening moet regelmatig worden geëvalueerd.
- (15) Deze verordening is opgesteld met inachtneming van de grondrechten en de beginselen die met name in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie worden erkend ⁽³⁾. Zij is er met name op gericht het recht op asiel dat in artikel 18 van het Handvest wordt gegarandeerd, volledig te waarborgen.
- (16) De doelstelling van het overwogen optreden, namelijk de vaststelling van criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend, kan niet voldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt en kan daarom wegens de omvang of de gevolgen van het voorgenomen optreden, overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel zoals neergelegd in artikel 5 van het Verdrag, beter door de Gemeenschap worden verwezenlijkt. Overeenkomstig het beginsel van evenredigheid zoals bedoeld in genoemd artikel gaat deze verordening niet verder dan hetgeen nodig is om deze doelstelling te bereiken.
- (17) Overeenkomstig artikel 3 van het Protocol betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland, gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, hebben het Verenigd Koninkrijk en Ierland bij brief van 30 oktober 2001 kennis gegeven van hun wens deel te nemen aan de aanneming en de toepassing van deze verordening.
- (18) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol betreffende de positie van Denemarken, gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, neemt Denemarken niet deel aan de aanneming van deze verordening, die derhalve niet bindend voor, noch van toepassing is in Denemarken.
- (19) De Overeenkomst van Dublin blijft van kracht en blijft van toepassing tussen Denemarken en de lidstaten die aan deze verordening gebonden zijn totdat een overeenkomst is gesloten waarbij het Denemarken wordt toegestaan aan deze verordening deel te nemen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

DOEL EN DEFINITIES

Artikel 1

In deze verordening worden de criteria en instrumenten vastgesteld om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten is ingediend.

Artikel 2

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- a) „onderdaan van een derde land”: eenieder die geen burger van de Unie is in de zin van artikel 17, lid 1, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap;
- b) „Verdrag van Genève”: het Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967;
- c) „asielverzoek”: een verzoek van een onderdaan van een derde land dat kan worden opgevat als een verzoek om verlening van internationale bescherming door een lidstaat krachtens het Verdrag van Genève. Elk verzoek om internationale bescherming wordt als een asielverzoek beschouwd, tenzij de onderdaan van een derde land uitdrukkelijk vraagt om een andere vorm van bescherming waarvoor een afzonderlijk verzoek kan worden ingediend;
- d) „asielzoeker”: een onderdaan van een derde land die een asielverzoek heeft ingediend waarover nog geen definitieve beslissing is genomen;

⁽¹⁾ PB L 316 van 15.12.2000, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁽³⁾ PB C 364 van 18.12.2000, blz. 1.

- e) „behandeling van een asielverzoek”: alle maatregelen in verband met de behandeling van en beslissingen of uitspraken van bevoegde instanties over een asielverzoek overeenkomstig het nationaal recht, met uitzondering van de procedures waarbij wordt bepaald welke lidstaat krachtens de bepalingen van deze verordening verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek;
- f) „intrekking van het asielverzoek”: de handelingen waarmee een asielzoeker, overeenkomstig het nationaal recht, expliciet of stilzwijgend, een einde maakt aan de procedures die in werking zijn getreden na de indiening van zijn asielverzoek;
- g) „vluchteling”: iedere onderdaan van een derde land die de status van vluchteling in de zin van het Verdrag van Genève bezit en die als zodanig is toegelaten voor verblijf op het grondgebied van een lidstaat;
- h) „niet begeleide minderjarigen”: ongehuwde personen jonger dan 18 jaar die zonder begeleiding van een krachtens de wet of het gewoonterecht voor hen verantwoordelijke volwassene op het grondgebied van een lidstaat aankomen, zolang zij niet daadwerkelijk onder de hoede van een dergelijke volwassene staan; onder dit begrip vallen ook minderjarigen die zonder begeleiding worden achtergelaten nadat zij op het grondgebied van de lidstaat zijn aangekomen;
- i) „gezinsleden”: voorzover het gezin reeds in het land van herkomst bestond, de volgende leden van het gezin van de asielzoeker die op het grondgebied van de lidstaat aanwezig zijn:
- i) de echtgenoot van de asielzoeker of de ongehuwde partner met wie een duurzame relatie wordt onderhouden, indien in de wetgeving of de praktijk van de betrokken lidstaat ongehuwde paren en gehuwde paren op een vergelijkbare manier worden behandeld in het kader van het vreemdelingenrecht;
 - ii) de minderjarige kinderen van paren zoals bedoeld onder punt i), of van de asielzoeker, mits zij ongehuwd en afhankelijk zijn, ongeacht of zij volgens de nationale wetgeving wettige, buitenechtelijke of geadopteerde kinderen zijn;
 - iii) de vader, moeder of voogd wanneer de asielzoeker of vluchteling minderjarig en ongehuwd is;
- j) „verblijfstitel”: een door de autoriteiten van een lidstaat afgegeven machtiging waarbij het een onderdaan van een derde land wordt toegestaan op het grondgebied van die lidstaat te verblijven, met inbegrip van de documenten waarbij personen worden gemachtigd zich op het grondgebied van die lidstaat op te houden in het kader van een tijdelijke beschermingsmaatregel of in afwachting van de tenuitvoerlegging van een verwijderingsmaatregel die tijdelijk door bepaalde omstandigheden niet kan worden uitgevoerd, echter met uitzondering van visa en verblijfsvergunningen die zijn afgegeven tijdens de periode die nodig is om te bepalen welke lidstaat in de zin van deze verordening verantwoordelijk is of tijdens de behandeling van een asielverzoek of een aanvraag voor een verblijfsvergunning;
- k) „visum”: de machtiging of de beslissing van een lidstaat die vereist is met het oog op een doorreis of de binnenkomst voor een voorgenomen verblijf in die lidstaat of verscheidene lidstaten. Voor de verschillende soorten visa gelden de volgende definities:
- i) „visum voor verblijf van langere duur”: de machtiging of de beslissing van een lidstaat die vereist is voor de binnenkomst voor een voorgenomen verblijf in die lidstaat van meer dan drie maanden;
 - ii) „visum voor kort verblijf”: de machtiging of de beslissing van een lidstaat die vereist is voor de binnenkomst voor een voorgenomen verblijf in die lidstaat of verscheidene lidstaten van in totaal ten hoogste drie maanden;
 - iii) „doorreisvisum”: de machtiging of de beslissing van een lidstaat die vereist is om over het grondgebied van die lidstaat of van verscheidene lidstaten te reizen, die niet geldt voor de transitzone op luchthavens;
 - iv) „transitvisum voor luchthavens”: de machtiging of de beslissing waarbij het een onderdaan van een derde land voor wie deze bijzondere vereiste geldt, wordt toegestaan zich tijdens een tussenlanding of bij een overstap tijdens een internationale vlucht in de transitzone van een luchthaven op te houden, zonder het nationale grondgebied van de betrokken lidstaat te betreden.

HOOFDSTUK II

ALGEMENE BEGINSELEN

Artikel 3

1. De lidstaten behandelen elk asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van hen wordt ingediend, hetzij aan de grens hetzij op hun grondgebied. Een asielverzoek wordt door een enkele lidstaat behandeld, namelijk de lidstaat die volgens de in hoofdstuk III genoemde criteria verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek.

2. In afwijking van lid 1 kan elke lidstaat een bij hem ingediend asielverzoek van een onderdaan van een derde land behandelen, ook al is hij daartoe op grond van de in deze verordening neergelegde criteria niet verplicht. In dat geval wordt deze lidstaat de verantwoordelijke lidstaat in de zin van deze verordening en neemt hij de daaruit voortvloeiende verplichtingen op zich. In voorkomend geval stelt hij de lidstaat die op grond van de criteria van deze verordening voorheen verantwoordelijk was, of de lidstaat waar een procedure loopt om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk was, of de lidstaat tot welke een verzoek tot overname of terugname is gericht, daarvan in kennis.

3. Iedere lidstaat behoudt de mogelijkheid om, overeenkomstig zijn nationale recht en met inachtneming van de bepalingen van het Verdrag van Genève, een asielzoeker naar een derde land te zenden.

4. De asielzoeker wordt schriftelijk in een taal die hij redelijkerwijs kan worden geacht te begrijpen in kennis gesteld van de toepassing van deze verordening, de daarin vastgestelde termijnen en de uitwerking ervan.

Artikel 4

1. De procedure waarbij wordt vastgesteld welke lidstaat overeenkomstig deze verordening verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek, vangt aan zodra het asielverzoek voor de eerste maal bij een lidstaat wordt ingediend.

2. Een asielverzoek wordt geacht te zijn ingediend vanaf het tijdstip waarop de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaat een door de asielzoeker ingediend formulier of een door de autoriteiten opgesteld proces-verbaal hebben ontvangen. Bij een niet-schriftelijk verzoek dient de termijn tussen de intentieverklaring en het opstellen van een proces-verbaal zo kort mogelijk te zijn.

3. Voor de toepassing van deze verordening is de situatie van de minderjarige die de asielzoeker vergezelt en onder de in artikel 2, onder i), geformuleerde definitie van gezinslid valt, onlosmakelijk verbonden met de situatie van diens ouder of voogd; deze valt onder de verantwoordelijkheid van de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek van die ouder of voogd, ook al is de minderjarige zelf geen individuele asielzoeker. Kinderen die na de aankomst van de asielzoeker op het grondgebied van de lidstaat zijn geboren, krijgen dezelfde behandeling, zonder dat een nieuwe procedure behoeft te worden ingeleid.

4. Wanneer een asielverzoek bij de bevoegde autoriteiten van een lidstaat wordt ingediend door een asielzoeker die zich op het grondgebied van een andere lidstaat bevindt, is het de taak van de lidstaat op het grondgebied waarvan de asielzoeker zich bevindt, om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek. De lidstaat waar de asielzoeker zich bevindt, wordt onverwijld van het asielverzoek in kennis gesteld door de lidstaat waarbij het is ingediend, en wordt vervolgens voor de toepassing van deze verordening beschouwd als de lidstaat waarbij het verzoek is ingediend.

De asielzoeker wordt schriftelijk in kennis gesteld van deze overdracht en van de datum waarop deze heeft plaatsgevonden.

5. De lidstaat waarbij het asielverzoek is ingediend, is verplicht om, op de in artikel 20 bepaalde voorwaarden en met het oog op afronding van de procedure tot vaststelling van de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek, over te gaan tot terugname van de asielzoeker die zich in een andere lidstaat ophoudt en daar opnieuw een asielverzoek heeft ingediend na zijn verzoek te hebben ingetrokken tijdens de procedure tot vaststelling van de staat die verantwoordelijk is.

Deze verplichting geldt niet meer indien de asielzoeker het grondgebied van de lidstaten inmiddels ten minste drie maanden heeft verlaten of door een lidstaat in het bezit is gesteld van een verblijfstitel.

HOOFDSTUK III

RANGORDE VAN DE CRITERIA

Artikel 5

1. De in dit hoofdstuk vastgestelde criteria aan de hand waarvan wordt bepaald welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek, zijn van toepassing in de volgorde waarin zij voorkomen in de tekst.

2. Welke lidstaat met toepassing van deze criteria verantwoordelijk is, wordt vastgesteld op grond van de situatie op het tijdstip waarop de asielzoeker zijn verzoek voor de eerste maal bij een lidstaat indient.

Artikel 6

Indien de asielzoeker een niet begeleide minderjarige is, berust de verantwoordelijkheid voor de behandeling van het asielverzoek bij de lidstaat waar een lid van zijn gezin zich wettig ophoudt, voorzover dit in het belang van de minderjarige is.

Bij ontstentenis van gezinsleden berust de verantwoordelijkheid voor de behandeling van het asielverzoek bij de lidstaat waarbij de minderjarige zijn asielverzoek heeft ingediend.

Artikel 7

Wanneer een gezinslid van de asielzoeker, ongeacht of het gezin reeds in het land van oorsprong was gevormd, als vluchteling is toegelaten voor verblijf in een lidstaat, is deze lidstaat verantwoordelijk voor de behandeling van het asielverzoek, mits de betrokkenen dat wensen.

Artikel 8

Wanneer een gezinslid van een asielzoeker in een lidstaat een asielverzoek heeft ingediend waarover nog geen beslissing in eerste aanleg is genomen, is deze lidstaat verantwoordelijk voor de behandeling van het asielverzoek, mits de betrokkenen dat wensen.

Artikel 9

1. Wanneer de asielzoeker houder is van een geldige verblijfstitel, is de lidstaat die deze titel heeft afgegeven, verantwoordelijk voor de behandeling van het asielverzoek.

2. Wanneer de asielzoeker houder is van een geldig visum, is de lidstaat die dit visum heeft afgegeven, verantwoordelijk voor de behandeling van het asielverzoek, tenzij de betrokken lidstaat bij de afgifte van dit visum optrad als vertegenwoordiger of op grond van een schriftelijke machtiging van een andere lidstaat. In dat geval is deze laatste lidstaat verantwoordelijk voor de behandeling van het asielverzoek. Wanneer een lidstaat, onder andere om redenen van veiligheid, vooraf de centrale autoriteiten van een andere lidstaat raadpleegt, vormt het antwoord van deze laatste lidstaat geen schriftelijke machtiging in de zin van deze bepaling.

3. Wanneer de asielzoeker houder is van verscheidene geldige verblijfstitels of visa die door verschillende lidstaten zijn afgegeven, berust de verantwoordelijkheid voor de behandeling van het asielverzoek achtereenvolgens bij:

- a) de lidstaat die de verblijfstitel met het langste verblijfsrecht heeft afgegeven of, indien de geldigheidsduur niet verschilt, de lidstaat die de verblijfstitel heeft afgegeven waarvan de geldigheidsduur het laatst verstrijkt;
- b) de lidstaat die het visum heeft afgegeven waarvan de geldigheidsduur het laatst verstrijkt, indien het om gelijksoortige visa gaat;
- c) wanneer de visa van verschillende aard zijn, de lidstaat die het visum met de langste geldigheidsduur heeft afgegeven of, indien de visa dezelfde geldigheidsduur hebben, de lidstaat die het visum heeft afgegeven waarvan de geldigheidsduur het laatst verstrijkt.

4. Wanneer de asielzoeker slechts houder is van één of meer verblijfstitels die minder dan twee jaar zijn verlopen of van één of meer visa die minder dan zes maanden zijn verlopen en die hem daadwerkelijk toegang hebben verschaft tot het grondgebied van een lidstaat, zijn de leden 1, 2 en 3 van toepassing zolang de asielzoeker het grondgebied van de lidstaten niet heeft verlaten.

Wanneer de asielzoeker houder is van één of meer verblijfstitels die meer dan twee jaar zijn verlopen of van één of meer visa die meer dan zes maanden zijn verlopen en die hem daadwerkelijk toegang hebben verschaft tot het grondgebied van een lidstaat, en hij het grondgebied van de lidstaten niet heeft verlaten, is de lidstaat waar het asielverzoek is ingediend, verantwoordelijk.

5. Het feit dat de verblijfstitel of het visum is afgegeven op basis van een valse of fictieve identiteit of op vertoon van valse, vervalste of ongeldige documenten, vormt geen belemmering voor het toewijzen van de verantwoordelijkheid aan de lidstaat die de verblijfstitel of het visum heeft afgegeven. De lidstaat die de verblijfstitel of het visum heeft afgegeven, is echter niet verantwoordelijk indien hij kan aantonen dat er is gefraudeerd nadat de verblijfstitel of het visum werd verstrekt.

Artikel 10

1. Wanneer is vastgesteld, aan de hand van bewijsmiddelen of indirect bewijs, zoals omschreven in de twee in artikel 18, lid 3, genoemde lijsten, inclusief de gegevens zoals bedoeld in hoofdstuk III van Verordening (EG) nr. 2725/2000, dat een asielzoeker op illegale wijze de grens van een lidstaat heeft overschreden via het land, de zee of de lucht of komende vanuit een derde land, dan berust de verantwoordelijkheid voor de behandeling van het asielverzoek bij die lidstaat. Deze verantwoordelijkheid eindigt twaalf maanden na de datum waarop de illegale grensoverschrijding heeft plaatsgevonden.

2. Wanneer een lidstaat niet of niet meer verantwoordelijk kan worden gesteld overeenkomstig lid 1 en wanneer, aan de hand van bewijsmiddelen of indirect bewijs, zoals omschreven in de twee in artikel 18, lid 3, genoemde lijsten, is vastgesteld dat de asielzoeker — die illegaal of op onbekende wijze het grondgebied van de lidstaten is binnengekomen — ten tijde van het indienen van het verzoek gedurende een daaraan voorafgaande onafgebroken periode van ten minste vijf maanden in een lidstaat heeft verbleven, dan berust de verantwoordelijkheid voor de behandeling van het asielverzoek bij die lidstaat.

Indien de asielzoeker gedurende perioden van ten minste vijf maanden in verscheidene lidstaten heeft verbleven, dan is de lidstaat waar dit het meest recentelijk het geval was, verantwoordelijk voor de behandeling van het asielverzoek.

Artikel 11

1. Indien een onderdaan van een derde land het grondgebied betreedt van een lidstaat waar hij niet visumplichtig is, is de betrokken lidstaat verantwoordelijk voor de behandeling van het asielverzoek.

2. Het in lid 1 bedoelde beginsel is niet van toepassing indien de onderdaan van het derde land zijn asielverzoek indient in een andere lidstaat waar hij evenmin visumplichtig is voor de toegang tot het grondgebied. In dat geval is deze lidstaat verantwoordelijk voor de behandeling van het asielverzoek.

Artikel 12

Indien in een internationale transitzone van een luchthaven van een lidstaat een asielverzoek wordt ingediend door een onderdaan van een derde land, is deze lidstaat verantwoordelijk voor de behandeling van het verzoek.

Artikel 13

Wanneer op basis van de in deze verordening vastgestelde criteria geen lidstaat kan worden aangewezen die verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek, is de lidstaat waar het verzoek het eerst werd ingediend, verantwoordelijk voor de behandeling ervan.

Artikel 14

Indien meerdere leden van een gezin in dezelfde lidstaat gelijktijdig of met dusdanig korte tussenpozen een asielverzoek indienen dat de procedures om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is allemaal tegelijk kunnen worden afgewikkeld, en indien de toepassing van de criteria van deze verordening tot gevolg zou hebben dat de betrokkenen van elkaar worden gescheiden, wordt de verantwoordelijke lidstaat aangewezen op grond van de volgende bepalingen:

- a) de lidstaat die volgens de criteria van deze verordening verantwoordelijk is voor de overname van het grootste aantal gezinsleden, is verantwoordelijk voor de behandeling van de asielverzoeken van alle gezinsleden;
- b) indien op grond van het voorgaande geen enkele lidstaat als verantwoordelijke lidstaat kan worden aangewezen, is de lidstaat die volgens de criteria van deze verordening verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek van het oudste lid van de groep, verantwoordelijk voor de behandeling van alle asielverzoeken.

HOOFDSTUK IV

HUMANITAIRE CLAUSULE

Artikel 15

1. Iedere lidstaat kan, ook wanneer hij met toepassing van de in deze verordening vastgestelde criteria niet verantwoordelijk is voor de behandeling, gezinsleden en andere afhankelijke familieleden herenigen op humanitaire gronden, in het bijzonder op grond van familiebanden of op culturele gronden. In dat geval behandelt deze lidstaat op verzoek van een andere lidstaat het asielverzoek van de betrokkene. De beide betrokkenen moeten hun instemming geven.

2. Wanneer de ene betrokkene afhankelijk is van de hulp van de andere wegens een zwangerschap, een pasgeboren kind, een ernstige ziekte, een zware handicap of hoge leeftijd, zorgen de lidstaten er normaliter voor dat de asielzoeker kan blijven bij of wordt herenigd met een familielid dat zich op het grondgebied van een van de lidstaten bevindt, op voorwaarde dat er in het land van herkomst familiebanden bestonden.

3. Indien de asielzoeker een niet begeleide minderjarige is die in een andere lidstaat één of meer familieleden heeft die voor hem kunnen zorgen, herenigen de lidstaten, indien mogelijk, de minderjarige met deze verwant(en), tenzij dit niet in het belang van de minderjarige is.

4. Indien de aangezochte lidstaat zo'n verzoek inwilligt, wordt de verantwoordelijkheid voor de behandeling aan deze staat overgedragen.

5. De voorwaarden en procedures voor de toepassing van dit artikel, inclusief de bemiddelingsprocedures ter oplossing van eventuele geschillen tussen lidstaten over de noodzaak om de betrokkenen te herenigen of de plaats waar dat moet gebeuren, worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 27, lid 2, bedoelde procedure.

HOOFDSTUK V

OVERNAME EN TERUGNAME

Artikel 16

1. De lidstaat die krachtens deze verordening verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek, is verplicht:

- a) een asielzoeker die zijn verzoek in een andere lidstaat heeft ingediend, volgens de in de artikelen 17 tot en met 19 bepaalde voorwaarden over te nemen;
- b) het asielverzoek volledig te behandelen;
- c) een asielzoeker wiens verzoek in behandeling is en die zich ophoudt in een andere lidstaat zonder daarvoor toestemming te hebben gekregen, volgens de in artikel 20 bepaalde voorwaarden terug te nemen;
- d) een asielzoeker die zijn verzoek tijdens de behandeling heeft ingetrokken en die in een andere lidstaat een asielverzoek heeft ingediend, volgens de in artikel 20 bepaalde voorwaarden terug te nemen;
- e) een onderdaan van een derde land wiens verzoek is afgewezen en die zich ophoudt in een andere lidstaat zonder daarvoor toestemming te hebben gekregen, volgens de in artikel 20 bepaalde voorwaarden terug te nemen.

2. Indien een lidstaat de asielzoeker een verblijfstitel verstrekt, gaan de in lid 1 genoemde verplichtingen over op deze lidstaat.

3. De in lid 1 genoemde verplichtingen komen te vervallen indien de betrokken onderdaan van een derde land het grondgebied van de lidstaten ten minste drie maanden heeft verlaten, tenzij hij houder is van een geldige verblijfstitel die door de verantwoordelijke lidstaat is afgegeven.

4. De in lid 1, onder d) en e), genoemde verplichtingen komen eveneens te vervallen zodra de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek, na de intrekking of de afwijzing van het verzoek de nodige maatregelen heeft genomen en daadwerkelijk ten uitvoer heeft gelegd om ervoor te zorgen dat de onderdaan van een derde land zich begeeft naar zijn land van herkomst of naar een ander land waar hij legaal mag binnenkomen.

Artikel 17

1. De lidstaat waarbij een asielverzoek is ingediend en die van mening is dat een andere lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van dit verzoek, kan deze lidstaat zo spoedig mogelijk en in ieder geval binnen drie maanden na de indiening van het verzoek in de zin van artikel 4, lid 2, om overname verzoeken.

Indien er binnen drie maanden geen verzoek tot overname van de asielzoeker wordt ingediend, is de lidstaat waarbij het asielverzoek is ingediend, verantwoordelijk voor de behandeling ervan.

2. De verzoekende lidstaat kan om een spoedig antwoord vragen indien het asielverzoek enkel is ingediend als gevolg van een weigering tot toegang of verblijf, een aanhouding wegens illegaal verblijf of de betekening of de tenuitvoerlegging van een verwijderingsmaatregel, en de asielzoeker in hechtenis wordt gehouden.

In het overnameverzoek wordt gemotiveerd op welke gronden met spoed een antwoord nodig is en binnen welke termijn dit antwoord wordt verwacht. Die termijn dient minstens één week te bedragen.

3. In beide gevallen wordt het verzoek om overname door een andere lidstaat met behulp van een standaardformulier gedaan en gestaafd met bewijsmiddelen of indirecte bewijzen zoals omschreven in de twee in artikel 18, lid 3, genoemde lijsten, en/of relevante elementen uit de verklaring van de asielzoeker aan de hand waarvan de autoriteiten van de aangezochte lidstaat kunnen nagaan of deze lidstaat op grond van de criteria van deze verordening verantwoordelijk is.

De regels voor het opstellen en indienen van overnameverzoeken worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 27, lid 2, bedoelde procedure.

Artikel 18

1. De lidstaat die om overname wordt verzocht, verricht de nodige naspeuringen en reageert op het verzoek tot overname van de asielzoeker binnen twee maanden nadat hij het heeft ontvangen.

2. Voor het afhandelen van de in deze verordening vastgestelde procedure ter bepaling van de lidstaat die verantwoordelijk is voor het behandelen van een asielverzoek, worden bewijsmiddelen en indirecte bewijzen gebruikt.

3. Overeenkomstig artikel 27, lid 2, worden twee lijsten opgesteld die op gezette tijden worden getoetst en waarin volgens onderstaande criteria de bewijsmiddelen en indirecte bewijzen worden vermeld:

a) Bewijsmiddelen

- i) Dit zijn formele bewijzen die overeenkomstig de verordening de verantwoordelijkheid bepalen, zolang er geen bewijs is van het tegendeel.
- ii) De lidstaten leveren het comité van artikel 27 modellen van de verschillende soorten administratieve documenten, overeenkomstig de in de lijst van formele bewijzen gegeven type-indeling.

b) Indirecte bewijzen

- i) Dit zijn aanwijzingen die, hoewel weerlegbaar, in sommige gevallen voldoende kunnen zijn, overeenkomstig de bewijskracht die eraan wordt toegekend.
- ii) De kracht van bewijs van deze aanwijzingen wordt, in samenhang met de verantwoordelijkheid voor de afhandeling van het asielverzoek, per geval bekeken.

4. De bewijsvereisten mogen niet verder gaan dan noodzakelijk is voor de correcte toepassing van deze verordening.

5. Indien formele bewijzen ontbreken, erkent de aangezochte lidstaat zijn verantwoordelijkheid wanneer de indirecte bewijzen samenhangend, verifieerbaar en voldoende gedetailleerd zijn om vast te stellen welke lidstaat verantwoordelijk is.

6. Indien de verzoekende lidstaat, overeenkomstig artikel 17, lid 2, met spoed om antwoord vraagt, stelt de aangezochte lidstaat alles in het werk om zich te houden aan de gevraagde termijn. In uitzonderlijke gevallen, waarin kan worden aangetoond dat de behandeling van een verzoek tot overname van een asielzoeker buitengewoon complex is, kan de aangezochte lidstaat na de gevraagde termijn antwoorden, maar in ieder geval binnen een maand. In dergelijke situaties moet de aangezochte lidstaat zijn besluit om later te antwoorden, binnen de oorspronkelijk gevraagde termijn meedelen aan de verzoekende lidstaat.

7. Het zonder reactie laten verstrijken van de in lid 1 bedoelde termijn van twee maanden en van de in lid 6 bedoelde termijn van een maand, staat gelijk met aanvaarding van het overnameverzoek en houdt de verplichting in om de persoon over te nemen en te zorgen voor passende regelingen voor de aankomst.

Artikel 19

1. Wanneer de aangezochte lidstaat instemt met de overname van een asielzoeker, stelt de lidstaat waar het asielverzoek is ingediend, de asielzoeker in kennis van de beslissing om het asielverzoek niet te behandelen en van de verplichting om de asielzoeker over te dragen aan de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling.

2. De in lid 1 bedoelde beslissing wordt gemotiveerd. In de kennisgeving wordt vermeld binnen welke termijn de overdracht zal plaatsvinden en, indien de asielzoeker zich op eigen gelegenheid naar de verantwoordelijke lidstaat begeeft, waar en wanneer hij zich in die lidstaat moet melden. Tegen deze beslissing kan beroep of bezwaar worden aangetekend. Dit heeft

geen opschortende werking voor de overdracht, tenzij het gerecht of de bevoegde instantie, indien de nationale wetgeving daarin voorziet, naar gelang van het geval een andersluidende beslissing neemt.

3. De asielzoeker wordt overeenkomstig de nationale wetgeving door de lidstaat waar het verzoek is ingediend, na overleg tussen de betrokken lidstaten overgedragen aan de verantwoordelijke lidstaat zodra dat praktisch mogelijk is, en uiterlijk binnen een termijn van zes maanden vanaf de aanvaarding van het overnameverzoek of vanaf de beslissing op het beroep of op het verzoek tot herziening wanneer dit opschortende werking heeft.

De verzoekende lidstaat verstrekt de asielzoeker zo nodig een doorlaatbewijs overeenkomstig het volgens de in artikel 27, lid 2, bedoelde procedure goedgekeurde model.

De verantwoordelijke lidstaat laat de verzoekende lidstaat weten dat de asielzoeker is aangekomen of dat hij zich niet binnen de gestelde termijn heeft gemeld.

4. Indien de overdracht niet plaatsvindt binnen de gestelde termijn van zes maanden, berust de verantwoordelijkheid bij de lidstaat waar het asielverzoek is ingediend. Indien de overdracht wegens detentie van de asielzoeker niet kon worden uitgevoerd, kan deze termijn tot maximaal één jaar worden verlengd of tot maximaal 18 maanden indien de asielzoeker onderduikt.

5. Aanvullende regels inzake de tenuitvoerlegging van de overdracht kunnen worden vastgesteld volgens de in artikel 27, lid 2, bedoelde procedure.

Artikel 20

1. De in artikel 4, lid 5, en artikel 16, lid 1, onder c), d) en e), bedoelde terugname van asielzoekers geschiedt overeenkomstig de volgende bepalingen:

a) Het terugnameverzoek dient gegevens te bevatten op grond waarvan de aangezochte lidstaat kan nagaan of hij verantwoordelijk is.

b) De voor terugname aangezochte lidstaat is verplicht de gegevens te verifiëren en op het verzoek te antwoorden, en wel zo spoedig mogelijk en onder geen beding later dan één maand nadat het aan hem is voorgelegd. Wanneer het verzoek is gebaseerd op uit het Eurodac-systeem verkregen gegevens, wordt deze termijn teruggebracht tot twee weken.

c) Indien de om terugname verzochte lidstaat niet reageert binnen de onder b) genoemde termijn van één maand of twee weken, wordt hij geacht in te stemmen met terugname van de asielzoeker.

d) Een lidstaat die instemt met een terugnameverzoek, is verplicht de asielzoeker weer tot zijn grondgebied toe te laten. De overdracht gebeurt overeenkomstig de nationale wetgeving van de verzoekende lidstaat, na overleg tussen de betrokken lidstaten, zodra dat praktisch mogelijk is en uiterlijk binnen een termijn van zes maanden na de aanvaarding van het verzoek om overname door een andere lidstaat of de beslissing op het beroep of op het verzoek tot herziening wanneer dit opschortende werking heeft.

e) De verzoekende lidstaat stelt de asielzoeker in kennis van de beslissing betreffende de terugname door de verantwoordelijke lidstaat. Deze beslissing wordt gemotiveerd. In de kennisgeving wordt vermeld op welke termijn de overdracht zal plaatsvinden en, indien de asielzoeker zich op eigen gelegenheid naar de verantwoordelijke lidstaat begeeft, waar en wanneer hij zich in die lidstaat moet melden. Tegen deze beslissing kan beroep of bezwaar worden aangetekend. Dit heeft geen opschortende werking voor de overdracht, tenzij het gerecht of de bevoegde instantie, indien de nationale wetgeving daarin voorziet, naar gelang van het geval een andersluidende beslissing neemt.

De verzoekende lidstaat verstrekt de asielzoeker zo nodig een doorlaاتبewijs overeenkomstig het volgens de in artikel 27, lid 2, bedoelde procedure goedgekeurde model.

De verantwoordelijke lidstaat laat de verzoekende lidstaat weten dat de asielzoeker is aangekomen of dat hij zich niet binnen de gestelde termijn heeft gemeld.

2. Indien de overdracht niet plaatsvindt binnen de gestelde termijn van zes maanden, berust de verantwoordelijkheid bij de lidstaat waar het asielverzoek is ingediend. Indien de overdracht of de behandeling van het asielverzoek wegens detentie van de asielzoeker niet kon worden uitgevoerd, kan deze termijn tot maximaal één jaar worden verlengd of tot maximaal 18 maanden indien de asielzoeker onderduikt.

3. De regels betreffende de bewijzen en indicaties en de interpretatie daarvan, alsmede die voor het opstellen en indienen van verzoeken, worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 27, lid 2, bedoelde procedure.

4. Aanvullende regels inzake de tenuitvoerlegging van de overdracht kunnen worden vastgesteld volgens de in artikel 27, lid 2, bedoelde procedure.

HOOFDSTUK VI

ADMINISTRATIEVE SAMENWERKING

Artikel 21

1. Elke lidstaat verstrekt aan alle lidstaten die daarom vragen toereikende, terzake dienende en niet buitensporige persoonsgegevens betreffende de asielzoeker teneinde:

- a) vast te stellen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek;
- b) het asielverzoek te behandelen;
- c) alle uit deze verordening voortvloeiende verplichtingen na te komen.

2. De in lid 1 bedoelde informatie mag alleen betrekking hebben op:

- a) de gegevens ter identificatie van de asielzoeker en, in voorkomend geval, van de leden van zijn gezin (naam, voornaam — eventueel vroegere naam —, bijnaam of pseudoniem, nationaliteit — huidige en vorige —, geboortedatum en -plaats);
- b) de identiteits- en reisdocumenten (nummer, geldigheidsduur, datum van afgifte, instantie die het document heeft afgegeven, plaats van afgifte enz.);

c) andere gegevens die nodig zijn om de identiteit van de asielzoeker vast te stellen, inclusief vingerafdrukken die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 2725/2000 worden verwerkt;

d) de verblijfplaatsen en reisroutes;

e) de door een lidstaat afgegeven verblijfstitels of visa;

f) de plaats waar het asielverzoek is ingediend;

g) de datum waarop een eventueel vroeger asielverzoek is ingediend, de datum waarop het huidige verzoek is ingediend, de stand van de procedure en de strekking van de eventueel genomen beslissing.

3. Bovendien kan een lidstaat, voorzover dat nodig is voor de behandeling van een asielverzoek, een andere lidstaat verzoeken hem de door de asielzoeker opgegeven redenen ter staving van zijn verzoek en, in voorkomend geval, de redenen van de jegens betrokkene genomen beslissing mee te delen. De om informatie verzochte lidstaat kan weigeren op het verzoek in te gaan als de verstrekking van de gegevens ten koste gaat van essentiële staatsbelangen of van de bescherming van de grondrechten en fundamentele vrijheden van de betrokkene of van anderen. In ieder geval is voor het doorgeven van deze inlichtingen de schriftelijke toestemming van de asielzoeker vereist.

4. Elk verzoek om informatie wordt gemotiveerd en als het verzoek bedoeld is om het bestaan na te gaan van een criterium op grond waarvan de om informatie verzochte lidstaat als verantwoordelijke lidstaat kan worden aangewezen, wordt in het verzoek aangegeven op welke indicatie, waaronder betrokken informatie uit betrouwbare bronnen over de wijze waarop asielzoekers het grondgebied van de lidstaten binnenkomen, of op welke gedetailleerde en verifieerbare gegevens in de verklaringen van de asielzoeker het verzoek is gebaseerd. Dergelijke informatie uit betrouwbare bronnen is als zodanig onvoldoende om de verantwoordelijkheid en de bevoegdheid van een lidstaat krachtens deze verordening te bepalen, maar kan bijdragen tot de beoordeling van andere indicaties met betrekking tot de individuele asielzoeker.

5. De om informatie verzochte lidstaat moet binnen zes weken antwoorden.

6. De uitwisseling van gegevens vindt plaats op verzoek van een lidstaat en uitsluitend tussen de autoriteiten die daartoe door elke lidstaat zijn aangewezen en gemeld bij de Commissie, welke de overige lidstaten daarvan in kennis stelt.

7. De uitgewisselde informatie mag slechts voor de in lid 1 genoemde doeleinden worden gebruikt. In elke lidstaat mogen deze gegevens, afhankelijk van de aard ervan en afhankelijk van de bevoegdheid van de autoriteit waarvoor ze zijn bestemd, slechts worden verstrekt aan de autoriteiten en rechterlijke instanties die tot taak hebben:

- a) vast te stellen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek;
- b) het asielverzoek te behandelen;
- c) alle uit deze verordening voortvloeiende verplichtingen na te komen.

8. De lidstaat die de gegevens verstrekt, ziet erop toe dat deze juist en bijgewerkt zijn. Wanneer blijkt dat deze lidstaat onjuiste gegevens heeft verstrekt of gegevens die niet meege-deeld hadden mogen worden, worden de ontvangende lidstaten daarvan onverwijld op de hoogte gebracht. Zij zijn verplicht deze gegevens te corrigeren of te wissen.

9. De asielzoeker heeft het recht op zijn verzoek kennis te nemen van de verwerkte gegevens die hem betreffen.

Indien hij constateert dat bij de verwerking van deze gegevens de bepalingen van deze verordening of van Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens⁽¹⁾ zijn geschonden, met name omdat het om onvolledige of onnauwkeurige gegevens gaat, heeft hij het recht te eisen dat deze gegevens worden gecorrigeerd, gewist of afgeschermd.

De autoriteit die de gegevens corrigeert, wist of afschermt, stelt de lidstaat die de gegevens heeft verstrekt of ontvangen, daarvan in kennis.

10. In elke betrokken lidstaat wordt de verstrekking of de ontvangst van de uitgewisselde gegevens geregistreerd in het persoonlijk dossier van de betrokkene en/of in een register.

11. De uitgewisselde gegevens worden niet langer bewaard dan nodig is voor het doel waarvoor zij uitgewisseld zijn.

12. Indien de gegevens niet automatisch worden verwerkt, of niet zijn of zullen worden opgenomen in een bestand, moet elke lidstaat passende maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat dit artikel door middel van doeltreffende controlemiddelen wordt nageleefd.

Artikel 22

1. De lidstaten delen de Commissie mee welke diensten belast zijn met de naleving van de verplichtingen die voortvloeien uit deze verordening, en zorgen ervoor dat die diensten over voldoende middelen beschikken om hun taak te vervullen en met name om binnen de gestelde termijnen te kunnen antwoorden op informatie-, overname- en terugnameverzoeken.

2. De regels betreffende de totstandbrenging van veilige kanalen voor het elektronisch verzenden van verzoeken tussen de in lid 1 bedoelde diensten en om ervoor te zorgen dat de verzenders automatisch een elektronisch bewijs van ontvangst krijgen, worden opgesteld volgens de in artikel 27, lid 2, bedoelde procedure.

Artikel 23

1. De lidstaten kunnen onderling op bilaterale basis administratieve regelingen treffen voor de praktische toepassing van deze verordening, teneinde deze gemakkelijker en doeltreffender ten uitvoer te leggen. Deze regelingen kunnen betrekking hebben op:

a) de uitwisseling van verbindingssambtenaren;

b) een vereenvoudiging van de procedures en een verkorting van de termijnen voor de indiening en de behandeling van overname- en terugnameverzoeken.

2. De in lid 1 bedoelde regelingen worden aan de Commissie gemeld. De Commissie gaat na of de onder b) bedoelde regelingen niet indruisen tegen de bepalingen van deze verordening.

HOOFDSTUK VII

OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 24

1. Deze verordening komt in de plaats van de op 15 juni 1990 in Dublin ondertekende Overeenkomst betreffende de vaststelling van de staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat bij een van de lidstaten van de Europese Gemeenschappen wordt ingediend („Overeenkomst van Dublin”).

2. Om de continuïteit van het systeem tot vaststelling van de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek, te garanderen, wordt echter bij asielverzoeken die na de in artikel 29, tweede alinea, genoemde datum worden ingediend, ook rekening gehouden met de feiten op grond waarvan krachtens deze verordening de verantwoordelijkheid aan een lidstaat kan worden toegeschreven, als ze dateren van vóór die datum, uitgezonderd in de in artikel 10, lid 2, genoemde gevallen.

3. Wanneer in Verordening (EG) nr. 2725/2000 wordt verwezen naar de Overeenkomst van Dublin, wordt deze verwijzing opgevat als een verwijzing naar deze verordening.

Artikel 25

1. De in deze verordening vastgestelde termijnen worden als volgt berekend:

a) Wanneer een in dagen, weken of maanden omschreven termijn ingaat op het ogenblik waarop een gebeurtenis of een handeling plaatsvindt, wordt de dag waarop deze gebeurtenis of handeling plaatsvindt, niet bij de termijn inbegrepen.

b) Een in weken of maanden omschreven termijn loopt af bij het einde van de dag die — in de laatste week of maand — dezelfde naam of dezelfde cijferaanduiding heeft als de dag waarop de gebeurtenis of de handeling plaatsvindt die de termijn doet ingaan. Indien in de laatste maand van een in maanden omschreven termijn de dag die bepalend is voor het einde van de termijn ontbreekt, loopt de termijn af bij het einde van de laatste dag van die maand.

c) De zaterdagen, zondagen en wettelijk erkende feestdagen in alle lidstaten zijn bij de termijnen inbegrepen.

2. Voor de verzending van verzoeken en antwoorden kan iedere methode worden gebruikt die een ontvangstbewijs levert.

⁽¹⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

Artikel 26

De bepalingen van deze verordening zijn voor wat betreft de Franse Republiek slechts van toepassing op het Europese grondgebied van de Franse Republiek.

Artikel 27

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité.
2. Wanneer naar dit artikel wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op drie maanden.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 28

Uiterlijk drie jaar na de in artikel 29, eerste alinea, genoemde datum brengt de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de toepassing van deze verordening en stelt zij eventueel de noodzakelijke wijzigingen voor. De

lidstaten verstrekken de Commissie uiterlijk zes maanden vóór die datum alle gegevens die relevant zijn voor de opstelling van dit verslag.

Na de indiening van dit verslag brengt de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad verslag uit van de toepassing van deze verordening op hetzelfde moment dat zij de in artikel 24, lid 5, van Verordening (EG) nr. 2725/2000 bedoelde verslagen over de tenuitvoerlegging van het Eurodac-systeem indient.

Artikel 29

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing op asielverzoeken die zijn ingediend vanaf de eerste dag van de zesde maand na de inwerkingtreding ervan, en is vanaf die dag van toepassing op elk verzoek tot overname of terugname van asielzoekers, ongeacht de datum waarop het asielverzoek is ingediend. Welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat vóór die datum is ingediend, wordt bepaald volgens de in de Overeenkomst van Dublin vastgestelde criteria.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

Gedaan te Brussel, 18 februari 2003.

Voor de Raad

De voorzitter

N. CHRISTODOULAKIS

VERORDENING (EG) Nr. 344/2003 VAN DE COMMISSIE
van 24 februari 2003
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 25 februari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 februari 2003.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 299 van 1.11.2002, blz. 17.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 24 februari 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	74,5
	204	51,7
	212	129,8
	999	85,3
0707 00 05	052	144,2
	204	49,4
	220	221,4
	999	138,3
0709 10 00	220	87,3
	999	87,3
0709 90 70	052	139,9
	204	237,3
	999	188,6
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	52,3
	204	43,7
	212	53,4
	220	43,8
	624	68,6
	999	52,4
0805 20 10	204	98,8
	999	98,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	59,5
	204	107,3
	220	41,9
	464	129,2
	600	85,2
	624	82,9
	999	84,3
0805 50 10	052	50,3
	600	71,9
	999	61,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	115,6
	388	126,2
	400	89,3
	404	96,8
	512	89,0
	528	103,8
	720	98,0
	728	121,0
	999	105,0
0808 20 50	388	79,4
	400	110,1
	512	71,5
	528	72,9
	720	56,7
	999	78,1

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 345/2003 VAN DE COMMISSIE

van 24 februari 2003

houdende opening van een preferentieel tariefcontingent voor de invoer van ruwe rietsuiker van oorsprong uit de ACS-staten met het oog op de voorziening van de raffinaderijen in de periode van 1 maart 2003 tot en met 30 juni 2003

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 680/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 23, lid 2, en artikel 39, lid 6,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In artikel 39 van Verordening (EG) nr. 1260/2001 is bepaald dat, met het oog op een adequate voorziening van de raffinaderijen in de Gemeenschap, tijdens de verkoopseizoenen 2001/2002 tot en met 2005/2006 een bijzonder, verlaagd recht wordt toegepast bij invoer van ruwe rietsuiker van oorsprong uit staten waarmee de Gemeenschap preferentiële leveringsovereenkomsten heeft gesloten. Tot nu toe heeft de Gemeenschap bij Besluit 2001/870/EG van de Raad ⁽³⁾ dergelijke overeenkomsten gesloten met enerzijds de staten in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan (de ACS-staten) die partij zijn bij Protocol nr. 3 betreffende ACS-suiker van bijlage V bij de Partnerschapovereenkomst ACS-EG, en anderzijds de Republiek India.

(2) Overeenkomstig genoemd artikel 39 wordt aan de hand van een jaarlijkse communautaire voorzieningsbalans vastgesteld hoeveel bijzondere preferentiële suiker moet worden ingevoerd. Uit deze voorzieningsbalans blijkt dat ruwe suiker moet worden ingevoerd en dat in dit stadium voor het verkoopseizoen 2002/2003 tariefcontingenten met een bijzonder, verlaagd recht, zoals bedoeld in de genoemde overeenkomsten, moeten worden geopend om gedurende een deel van voornoemd verkoopseizoen in de behoeften van de raffinaderijen in de Gemeenschap te voorzien. Bij Verordening (EG) nr. 1096/2002 van de Commissie ⁽⁴⁾ zijn dergelijke contingenten geopend voor de periode van 1 juli 2002 tot en met 28 februari 2003. Aangezien nu de productieramingen voor ruwe rietsuiker beschikbaar zijn voor het verkoopseizoen 2002/2003, is het dienstig een contingent te openen voor het tweede deel van het verkoopseizoen. Gelet op de veronderstelde maximale raffinagebehoeften per lidstaat en de volgens de voorzieningsbalans ontbrekende hoeveelheden, is het dienstig voor elke raffinerende lidstaat een hoeveelheid vast te stellen die mag worden ingevoerd in de periode van 1 maart 2003 tot en met 30 juni 2003.

(3) In de bij Besluit 2001/870/EG gesloten overeenkomsten is bepaald dat de betrokken raffinaderijen een minimumaankoop prijs moeten betalen die gelijk is aan de gega randeerde prijs voor ruwe suiker, verlaagd met de voor het betrokken verkoopseizoen vastgestelde aanpassings steun. Het is dus dienstig deze minimumprijs vast te stellen, met inachtneming van de voor het verkoopseizoen 2002/2003 geldende elementen.

(4) Verordening (EG) nr. 2513/2001 van de Commissie van 20 december 2001 houdende uitvoeringsbepalingen voor de invoer van ruwe, voor raffinage bestemde rietsuiker binnen een tariefcontingent in het kader van preferentiële overeenkomsten ⁽⁵⁾ moet gelden voor het nieuwe contingent.

(5) Om te voorkomen dat de voorziening wordt onderbroken, moet worden bepaald dat, voor uit hoofde van Verordening (EG) nr. 1096/2002 in te voeren hoeveelheden waarvoor geen certificaten zijn aangevraagd vóór uiterlijk 1 maart 2003, de betrokken lidstaten de desbetreffende certificaten mogen afgeven na die datum in de loop van het verkoopseizoen 2002/2003.

(6) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de periode van 1 maart 2003 tot en met 30 juni 2003 wordt in het kader van Besluit 2001/870/EG voor de invoer van voor raffinage bestemde ruwe rietsuiker van GN-code 1701 11 10 een tariefcontingent van 33 798 ton, uitgedrukt in witte suiker, van oorsprong uit de ACS-staten geopend.

Dit tariefcontingent heeft het volgnummer 09.4097.

Artikel 2

1. Voor de invoer van de in artikel 1 bedoelde hoeveelheid wordt het bijzonder, verlaagd invoerrecht vastgesteld op 0 EUR per 100 kg ruwe suiker van de standaardkwaliteit.

2. De door de raffinadeurs in de Gemeenschap te betalen minimumaankoop prijs wordt voor de in artikel 1 bedoelde periode vastgesteld op 49,68 EUR per 100 kg ruwe suiker van de standaardkwaliteit.

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 104 van 20.4.2002, blz. 26.

⁽³⁾ PB L 325 van 8.12.2001, blz. 21.

⁽⁴⁾ PB L 166 van 25.6.2002, blz. 6.

⁽⁵⁾ PB L 339 van 21.12.2001, blz. 19.

Artikel 3

In het kader van het in artikel 1 vastgestelde contingent en onder de in artikel 2 vastgestelde voorwaarden mogen de lidstaten invoercertificaten afgeven voor de volgende hoeveelheden, uitgedrukt in witte suiker:

- a) 10 713 ton voor Finland;
- b) 5 126 ton voor Europees Frankrijk;
- c) 13 082 ton voor continentaal Portugal;
- d) 4 876 ton voor het Verenigd Koninkrijk.

Artikel 4

Verordening (EG) nr. 2513/2001 geldt voor het bij deze verordening geopende tariefcontingent.

Artikel 5

De in artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1096/2002 bedoelde lidstaten mogen voor de in dat artikel bedoelde hoeveelheden waarvoor geen invoercertificaten zijn aangevraagd vóór 1 maart 2003, dergelijke certificaten afgeven voor de invoer en de raffinage van de vermelde hoeveelheden tot en met 30 juni 2003.

Artikel 6

Deze verordening treedt in werking op 1 maart 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 februari 2003.

Voor de Commissie
Frederik BOLKESTEIN
Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 346/2003 VAN DE COMMISSIE

van 24 februari 2003

betreffende de opening van een permanente openbare inschrijving voor de verkoop op de markt van de Gemeenschap van rijst uit de voorraad van het Franse interventiebureau, met het oog op verwerking in diervoeders

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 8, onder b),

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EEG) nr. 75/91 van de Commissie van 11 januari 1991 tot vaststelling van de procedures en de voorwaarden voor de verkoop van padie door de interventiebureaus ⁽³⁾ is met name bepaald dat de rijstvoorraden die in het bezit zijn van het interventiebureau bij inschrijving te koop worden aangeboden tegen prijzen waarmee verstoring van de markt kan worden voorkomen.
- (2) Frankrijk beschikt over interventievoorraden padie van oogsten vóór 1999, waarvan de kwaliteit bij langdurige opslag zou kunnen worden aangetast.
- (3) Als deze rijst op de traditionele markten in de Gemeenschap wordt afgezet, zou dat er, in de huidige productiesituatie en gelet op de in het kader van de internationale overeenkomsten toegekende concessies voor de invoer van rijst, onvermijdelijk toe leiden dat voor een gelijke hoeveelheid interventie plaatsvindt, hetgeen moet worden voorkomen.
- (4) Deze rijst kan op bepaalde voorwaarden in de sector diervoeding worden afgezet.
- (5) Om te garanderen dat de rijst daadwerkelijk voor dit doel wordt gebruikt, moet een bijzondere controle worden ingesteld en moet van de inschrijver worden geëist dat hij een zekerheid stelt die op nader te bepalen voorwaarden wordt vrijgegeven.
- (6) De door de inschrijvers aangegane verbintenissen moeten worden aangemerkt als primaire eisen in de zin van Verordening (EEG) nr. 2220/85 van de Commissie van 22 juli 1985 tot vaststelling van gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake de regeling voor het stellen van zekerheden voor landbouwproducten ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1932/1999 ⁽⁵⁾.

(7) Bij Verordening (EEG) nr. 3002/92 van de Commissie ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 770/96 ⁽⁷⁾, zijn de gemeenschappelijke bepalingen inzake de controle op het gebruik van producten uit interventie vastgesteld. Bovendien moet worden voorzien in traceerbaarheidsprocedures voor de producten voor diervoeding.

(8) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het Franse interventiebureau gaat over tot de verkoop op de markt van de Gemeenschap, via een permanente openbare inschrijving, van een in bijlage I bedoelde hoeveelheid rijst van de oogst van 1998, die in zijn bezit is, met het oog op het gebruik ervan in bereidingen van de soorten die worden verwerkt in diervoeders (producten van GN-code 2309).

Artikel 2

1. Verordening (EEG) nr. 75/91 is van toepassing op de in artikel 1 bedoelde verkoop.

In afwijking van artikel 5 van die verordening:

- a) hebben de biedingen betrekking op de reële kwaliteit van de desbetreffende partij;
 - b) wordt de minimumprijs op een zodanig niveau vastgesteld dat de markt voor granen in de Gemeenschap niet wordt verstoord.
2. De inschrijvers gaan de volgende verbintenissen aan:
- a) als de inschrijver een fabrikant van diervoeders is:
 - de partij rijst die hem is toegewezen uiterlijk drie maanden na de toewijzing in diervoeding verwerken, behoudens overmacht;
 - onmiddellijk, en onder toezicht van de bevoegde autoriteiten en op de in overleg met hen vastgestelde plaats, de in bijlage II of in bijlage III vermelde behandelingen uitvoeren, om de controle op het gebruik van de rijst en de traceerbaarheid van de producten te garanderen;

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.

⁽³⁾ PB L 9 van 12.1.1991, blz. 15.

⁽⁴⁾ PB L 205 van 3.8.1985, blz. 5.

⁽⁵⁾ PB L 240 van 10.9.1999, blz. 11.

⁽⁶⁾ PB L 301 van 17.10.1992, blz. 17.

⁽⁷⁾ PB L 104 van 27.4.1996, blz. 13.

- b) als de inschrijver een rijstverwerkingsbedrijf is:
- uiterlijk binnen twee maanden na de toewijzing de in bijlage III bedoelde behandelingen uitvoeren op de rijst die hem is toegewezen,
 - dit product, binnen vier maanden na de toewijzing, in diervoeders verwerken, behoudens overmacht;
- c) de kosten voor de verwerking en de behandeling van de producten voor zijn rekening nemen;
- d) een voorraadboekhouding bijhouden aan de hand waarvan kan worden nagegaan of hij zijn verplichtingen is nagekomen.

Artikel 3

1. Het Franse interventiebureau maakt uiterlijk acht dagen vóór het verstrijken van de eerste termijn voor het indienen van de biedingen een bericht van openbare inschrijving bekend. Dit bericht en elke wijziging daarvan worden vóór hun bekendmaking aan de Commissie toegezonden.
2. In het bericht wordt het volgende vermeld:
- a) aanvullende verkoopbepalingen en -voorwaarden die in overeenstemming zijn met deze verordening;
 - b) de plaats van opslag en naam en adres van het opslagbedrijf;
 - c) de identificatiegegevens van de bevoegde autoriteiten die met de controle op de verrichtingen zijn belast;
 - d) de belangrijkste fysische en technische kenmerken van de verschillende partijen die bij de aankoop door het interventiebureau of bij later uitgevoerde controles zijn geconstateerd.
3. Het Franse interventiebureau neemt alle maatregelen die nodig zijn om gegadigden de gelegenheid te geven de kwaliteit van de te koop aangeboden rijst te beoordelen alvorens zij een bod indienen.

Artikel 4

1. Biedingen zijn slechts geldig als ze vergezeld gaan van:
- a) het bewijs dat de inschrijver een zekerheid van 15 EUR per ton heeft gesteld;
 - b) het bewijs dat de inschrijver een fabrikant van diervoeders of een rijstverwerkingsbedrijf is;
 - c) de schriftelijke verbintenis van de inschrijver dat hij uiterlijk twee werkdagen na ontvangst van het bericht van toewijzing een zekerheid zal stellen waarvan het bedrag gelijk is aan het verschil tussen de op de datum van het bod geldende interventieprijs voor padie, vermeerderd met 15 EUR, en de geboden prijs per ton rijst.
2. Ingediende biedingen kunnen niet meer worden gewijzigd of ingetrokken.

Artikel 5

1. Voor de eerste deelinschrijving verstrijkt de termijn voor de indiening van de biedingen op 5 maart 2003 om 12.00 uur (plaatselijke tijd Brussel).

2. Voor de volgende deelinschrijvingen verstrijkt deze termijn telkens op woensdag om 12.00 uur (plaatselijke tijd Brussel), met uitzondering van de woensdagen 16 april en 30 april 2003.

3. Voor de laatste deelinschrijving verstrijkt deze termijn op 21 mei 2003 om 12.00 uur (plaatselijke tijd Brussel).

De biedingen moeten worden ingediend bij het Franse interventiebureau:

Office National Interprofessionnel des Céréales (ONIC)
Service Intervention
21 Av. Bosquet
F-75341 Paris Cedex 07
Tel. (33-0) 144 18 21 87
Fax (33-0) 144 18 20 80.

Artikel 6

Het Franse interventiebureau stelt de Commissie in kennis van de ontvangen inschrijvingen uiterlijk de eerste donderdag na het verstrijken van de termijn voor de indiening van de biedingen, vóór 10.00 uur (plaatselijke tijd Brussel). Deze informatie wordt doorgegeven aan de hand van het formulier van bijlage IV en overeenkomstig de bepalingen van bijlage V. Niet aanvaarde biedingen worden apart meegedeeld, met vermelding van de redenen voor de afwijzing.

Artikel 7

De Commissie stelt de minimumverkoopprijs vast of besluit geen gevolg te geven aan de ontvangen biedingen. Zij neemt haar besluit volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95.

Artikel 8

Het interventiebureau stelt alle inschrijvers onmiddellijk in kennis van het resultaat van hun deelneming aan de inschrijving.

Bovendien zendt het de geselecteerde inschrijvers binnen drie werkdagen na de in de eerste alinea bedoelde kennisgeving een bericht van toewijzing toe, hetzij per aangetekend schrijven, hetzij via schriftelijke telecommunicatie.

Artikel 9

De koper betaalt de rijst vóór deze wordt afgehaald, doch uiterlijk binnen een maand na de toezending van het in artikel 8, tweede alinea, bedoelde bericht van toewijzing. De risico's en de kosten die verbonden zijn aan de opslag van rijst die niet binnen de betalingstermijn is afgehaald, zijn voor rekening van de koper.

Rijst die is toegewezen maar niet binnen de betalingstermijn is afgehaald, wordt geacht uit de voorraad te zijn uitgeslagen, met alle daaraan verbonden gevolgen.

Als de koper de rijst niet binnen de in de eerste alinea vastgestelde termijn heeft betaald, wordt de overeenkomst door het interventiebureau verbroken, eventueel alleen voor de niet betaalde hoeveelheden.

Artikel 10

1. De in artikel 4, lid 1, onder c), bedoelde zekerheid wordt vrijgegeven voor de hoeveelheden waarvoor

- a) het bod niet in aanmerking is genomen;
- b) de verkoopprijs binnen de opgelegde termijn is betaald en de in artikel 4, lid 1, onder c), bedoelde zekerheid is gesteld;
- c) de volledige zekerheid wordt echter vrijgegeven:
 - wanneer het bewijs is geleverd dat de in bijlage II bedoelde behandeling is uitgevoerd en ten minste 95 % van de fijne breukrijst en/of korreldeeltjes zijn verwerkt;
 - indien het bewijs is geleverd dat de in bijlage III bedoelde behandeling is uitgevoerd en ten minste 95 % van de verkregen volwitte rijst in mengvoeders is verwerkt.

2. De in artikel 4, lid 1, onder c), bedoelde zekerheid wordt pas, naar rato van de betrokken hoeveelheden, vrijgegeven nadat het interventiebureau alle nodige controles heeft verricht om na te gaan of het product met inachtneming van de bepalingen van deze verordening is gebruikt.

3. Het bewijs dat de rijst in diervoeders is verwerkt in de zin van deze verordening, wordt geleverd overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EEG) nr. 3002/92.

Artikel 11

De in artikel 2, lid 2, bedoelde verbintenis wordt als een primaire eis in de zin van artikel 20 van Verordening (EEG) nr. 2220/85 beschouwd.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 februari 2003.

Artikel 12

Behalve de vermeldingen die krachtens Verordening (EEG) nr. 3002/92 op het controle-exemplaar T 5 moeten worden aangebracht, moet in vak 104 van dat formulier een van de volgende vermeldingen voorkomen:

- Destinados a la transformación [Reglamento (CE) n° 346/2003]
- Til forarbejdning (forordning (EF) nr. 346/2003)
- Zur Verarbeitung bestimmt (Verordnung (EG) Nr. 346/2003)
- Προορίζονται για μεταποίηση [Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 346/2003]
- For processing (Regulation (EC) No 346/2003)
- Destinées à la transformation [règlement (CE) n° 346/2003]
- Destinate alla trasformazione [regolamento (CE) n. 346/2003]
- Bestemd om te worden verwerkt (Verordening (EG) nr. 346/2003)
- Para transformação [Regulamento (CE) n.º 346/2003]
- Tarkoitettu jalostukseen (Asetus (EY) N:o 346/2003)
- För bearbetning (förordning (EG) nr 346/2003)

Artikel 13

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

(in ton)	
Plaats van opslag	Hoeveelheden
Regio Marseille: Arles	740 1 542,040
Regio Lyon: Salaise/Sanne	3 843,660
Regio Montpellier: Saint Gilles	520
Totaal	6 645,700

BIJLAGE II

Behandelingen als bedoeld in artikel 2, lid 2, onder a), tweede streepje

Bij de overname moet de rijst de volgende behandelingen ondergaan:

1. De padierijst moet worden gedopt en gebroken, zodat ten minste 77 % van het gewicht van de padie uit fijne breuk-rijst en/of korreldeeltjes van de gedopte rijst als omschreven in Verordening (EG) nr. 3073/95 bestaat.
2. Om de traceerbaarheid te garanderen wordt het aldus verkregen product (met uitzondering van het kaf) gekleurd met de kleurstof „patentblauw V E131” of „briljant zuurgroen BS (lissaminegroen) E142”.

BIJLAGE III

Behandelingen als bedoeld in artikel 2, lid 2, onder a), tweede streepje, en onder b), eerste streepje

1. De padierijst moet zo worden verwerkt dat ten minste 70 % van het gewicht van de padie uit volwitte rijst bestaat.

De verkregen volwitte rijst:

- bevat een even hoog percentage hele korrels als het representatieve monster dat bij de overname van de toegewezen rijst is genomen,
 - vertoont dezelfde kenmerken en is van dezelfde variëteit als de toegewezen rijst.
2. Om identificatie te garanderen moet het aldus verkregen product worden gekleurd met de kleurstof „patentblauw V E131” of „briljant zuurgroen BS (lissaminegroen) E142”.

BIJLAGE IV

Permanente openbare inschrijving voor de verkoop van ongeveer 6 646 ton rijst uit de voorraad van het Franse interventiebureau voor verwerking in diervoeders

(Verordening (EG) nr. 346/2003)

1	2	3	4
Volgnummer van de inschrijvers	Nummer van de partij	Hoeveelheid	Geboden prijs (EUR/t)
1			
2			
3			
enz.			

BIJLAGE V

Het formulier in bijlage IV wordt doorgestuurd naar DG AGRI in Brussel:

telefax (32-2) 296 60 21
(32-2) 295 25 15

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 24 februari 2003

tot vaststelling van de financiële steun van de Gemeenschap voor de werking van bepaalde communautaire referentielaboratoria in de veterinaire sector (residuen) voor het jaar 2003

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 556)

(Slechts de teksten in de Duitse, de Franse, de Italiaanse en de Nederlandse taal zijn authentiek)

(2003/124/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Beschikking 90/424/EEG van de Raad van 26 juni 1990 betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2001/572/EG ⁽²⁾, en met name op artikel 28, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Gemeenschap moet financiële steun verlenen voor de communautaire referentielaboratoria die door de Gemeenschap zijn aangewezen voor het vervullen van de functies en de taken die zijn omschreven in Richtlijn 96/23/EG van de Raad van 29 april 1996 inzake controlemaatregelen ten aanzien van bepaalde stoffen en residuen daarvan in levende dieren en in producten daarvan ⁽³⁾.
- (2) De financiële bijdrage van de Gemeenschap wordt toegekend op voorwaarde dat de geplande acties efficiënt worden uitgevoerd en de autoriteiten alle nodige inlichtingen binnen de vastgestelde termijn verstrekken.
- (3) Om budgettaire redenen wordt de steun van de Gemeenschap voor een periode van één jaar verleend.
- (4) Gedurende dezelfde periode kan aanvullende financiële steun worden toegekend voor het organiseren van jaarlijkse workshops op het bevoegdheidsgebied van de communautaire referentielaboratoria.
- (5) Overeenkomstig artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1258/1999 van de Raad ⁽⁴⁾ worden veterinaire en fytosanitaire maatregelen die volgens de communautaire

voorschriften worden uitgevoerd, gefinancierd uit de afdeling Garantie van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de landbouw. Met het oog op de financiële controle gelden de artikelen 8 en 9 van Verordening (EG) nr. 1258/1999.

- (6) Verordening (EG) nr. 324/2003 van de Commissie ⁽⁵⁾ bepaalt de subsidiabele uitgaven van de communautaire referentielaboratoria die financiële steun ontvangen overeenkomstig artikel 28 van Beschikking 90/424/EEG, en bepaalt de procedures voor de indiening van uitgaven en audits.
- (7) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Veterinair Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

1. De Gemeenschap verleent Nederland financiële steun voor de in bijlage V, hoofdstuk 2, bij Richtlijn 96/23/EG vastgestelde functies en taken die voor de opsporing van residuen van bepaalde stoffen moeten worden vervuld door het Rijksinstituut voor de Volksgezondheid en Milieuhygiëne in Bilthoven.

2. De financiële steun bedraagt ten hoogste 410 000 EUR voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2003.

3. De financiële steun voor het organiseren van een technische workshop bedraagt ten hoogste 20 000 EUR.

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 19.

⁽²⁾ PB L 203 van 28.7.2001, blz. 16.

⁽³⁾ PB L 125 van 23.5.1996, blz. 10.

⁽⁴⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 103.

⁽⁵⁾ PB L 47 van 21.2.2003, blz. 14.

Artikel 2

1. De Gemeenschap verleent Frankrijk financiële steun voor de in bijlage V, hoofdstuk 2, bij Richtlijn 96/23/EG vastgestelde functies en taken die voor de opsporing van residuen van bepaalde stoffen moeten worden vervuld door het Laboratoire d'Études et de Recherches sur les Médicaments Vétérinaires et les Désinfectants de L'Agence Française de Sécurité Sanitaire et des Aliments (het voormalige Laboratoire des Médicaments Vétérinaires) in Fougères.
2. De financiële steun bedraagt ten hoogste 410 000 EUR voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2003.
3. De financiële steun voor het organiseren van een technische workshop bedraagt ten hoogste 28 000 EUR.

Artikel 3

1. De Gemeenschap verleent Duitsland financiële steun voor de in bijlage V, hoofdstuk 2, bij Richtlijn 96/23/EG vastgestelde functies en taken die voor de opsporing van residuen van bepaalde stoffen moeten worden vervuld door het Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (voorheen het Bundesinstitut für gesundheitlichen Verbraucherschutz und Veterinärmedizin) in Berlijn.
2. De financiële steun bedraagt ten hoogste 410 000 EUR voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2003.
3. De financiële steun voor het organiseren van een technische workshop bedraagt ten hoogste 22 000 EUR.

Artikel 4

1. De Gemeenschap verleent Italië financiële steun voor de in bijlage V, hoofdstuk 2, bij Richtlijn 96/23/EG vastgestelde functies en taken die voor de opsporing van residuen van bepaalde stoffen moeten worden vervuld door het Istituto Superiore di Sanità in Rome.
2. De financiële steun bedraagt ten hoogste 410 000 EUR voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2003.
3. De financiële steun voor het organiseren van twee technische workshops bedraagt ten hoogste 32 000 EUR.

Artikel 5

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland, de Franse Republiek, de Italiaanse Republiek en het Koninkrijk der Nederlanden.

Gedaan te Brussel, 24 februari 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 24 februari 2003

betreffende de financiële steun van de Gemeenschap voor de werking van bepaalde communautaire referentielaboratoria op het gebied van diergezondheid en levende dieren in 2003

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 562)

(Slechts de teksten in de Deense, de Engelse, de Franse, de Duitse, de Spaanse en de Zweedse taal zijn authentiek)

(2003/125/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Beschikking 90/424/EEG van de Raad van 26 juni 1990 betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2001/572/EG ⁽²⁾, en met name op artikel 28, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Aan de communautaire referentielaboratoria moet financiële steun van de Gemeenschap worden verleend als bijdrage voor het vervullen van de functies en taken die zijn vastgesteld in de volgende richtlijnen en beschikkingen:

- Richtlijn 2001/89/EG van de Raad van 23 oktober 2001 betreffende maatregelen van de Gemeenschap ter bestrijding van klassieke varkenspest ⁽³⁾;
- Richtlijn 92/66/EEG van de Raad van 14 juli 1992 tot vaststelling van communautaire maatregelen voor de bestrijding van de ziekte van Newcastle ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden;
- Richtlijn 92/40/EEG van de Raad van 19 mei 1992 tot vaststelling van communautaire maatregelen voor de bestrijding van de aviariae influenza ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden;
- Richtlijn 92/119/EEG van de Raad van 17 december 1992 tot vaststelling van algemene communautaire maatregelen voor de bestrijding van bepaalde dierziekten en van specifieke maatregelen ten aanzien van de vesiculaire varkensziekte ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/60/EG ⁽⁷⁾;
- Richtlijn 93/53/EEG van de Raad van 24 juni 1993 tot vaststelling van minimale communautaire maatregelen voor de bestrijding van bepaalde visziekten ⁽⁸⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2001/288/EG van de Commissie ⁽⁹⁾;

— Richtlijn 95/70/EG van de Raad van 22 december 1995 tot vaststelling van minimale communautaire maatregelen ter bestrijding van bepaalde ziekten van tweekleppige weekdieren ⁽¹⁰⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2001/293/EG van de Commissie ⁽¹¹⁾;

— Richtlijn 92/35/EEG van de Raad van 29 april 1992 tot vaststelling van controlevoorschriften en van maatregelen ter bestrijding van paardenpest ⁽¹²⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden;

— Richtlijn 2000/75/EG van de Raad van 20 november 2000 tot vaststelling van specifieke bepalingen inzake de bestrijding en uitroeiing van bluetongue ⁽¹³⁾;

— Beschikking 2000/258/EG van de Raad van 20 maart 2000 houdende aanwijzing van een specifiek instituut dat verantwoordelijk is voor de vaststelling van de criteria die nodig zijn voor de normalisatie van de serologische tests om de doelmatigheid van antirabiësvaccins te controleren ⁽¹⁴⁾;

— Richtlijn 2002/60/EG van de Raad van 27 juni 2002 houdende vaststelling van specifieke bepalingen voor de bestrijding van Afrikaanse varkenspest en houdende wijziging van Richtlijn 92/119/EEG met betrekking tot besmettelijke varkensverlamming (Teschenerziekte) en Afrikaanse varkenspest ⁽¹⁵⁾;

— Beschikking 96/463/EG van de Raad van 23 juli 1996 tot aanwijzing van de referentie-instantie die verantwoordelijk is voor de uniformisering van de methoden voor het testen van raszuivere fokrunderen en van de evaluatie van de testresultaten ⁽¹⁶⁾.

(2) De steun van de Gemeenschap mag slechts worden verleend op voorwaarde dat de geplande maatregelen op efficiënte wijze worden uitgevoerd en dat de bevoegde autoriteiten de vereiste informatie binnen de vastgestelde termijnen verstrekken.

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 19.

⁽²⁾ PB L 203 van 28.7.2001, blz. 16.

⁽³⁾ PB L 316 van 1.12.2001, blz. 5.

⁽⁴⁾ PB L 260 van 5.9.1992, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 167 van 22.6.1992, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 62 van 15.3.1993, blz. 69.

⁽⁷⁾ PB L 192 van 20.7.2002, blz. 27.

⁽⁸⁾ PB L 175 van 19.7.1993, blz. 23.

⁽⁹⁾ PB L 99 van 10.4.2001, blz. 11.

⁽¹⁰⁾ PB L 332 van 30.12.1995, blz. 33.

⁽¹¹⁾ PB L 100 van 11.4.2001, blz. 30.

⁽¹²⁾ PB L 157 van 10.6.1992, blz. 19.

⁽¹³⁾ PB L 327 van 22.12.2000, blz. 74.

⁽¹⁴⁾ PB L 79 van 30.3.2000, blz. 40.

⁽¹⁵⁾ PB L 192 van 20.7.2002, blz. 27.

⁽¹⁶⁾ PB L 192 van 2.8.1996, blz. 19.

- (3) De steun van de Gemeenschap mag om budgettaire redenen slechts voor een periode van één jaar worden verleend.
- (4) In één geval moet in diezelfde periode aanvullende financiële bijstand worden verleend voor de organisatie van een jaarlijkse workshop in de sector waarvoor het communautaire referentielaboratorium verantwoordelijk is.
- (5) Op grond van artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1258/1999 van de Raad ⁽¹⁾ worden veterinaire en fytosanitaire maatregelen die volgens de communautaire voorschriften worden uitgevoerd, gefinancierd door de afdeling Garantie van het Europees Oriëntatie- en Garantie-fonds voor de Landbouw. In het kader van de financiële controle zijn de artikelen 8 en 9 van Verordening (EG) nr. 1258/1999 van toepassing.
- (6) Verordening (EG) nr. 324/2003 van de Commissie ⁽²⁾ bepaalt de subsidiabele uitgaven van de communautaire referentielaboratoria die financiële steun ontvangen overeenkomstig artikel 28 van Beschikking 90/424/EEG, en bepaalt de procedures voor de indiening van uitgaven en audits.
- (7) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Met betrekking tot klassieke varkenspest verleent de Gemeenschap aan Duitsland financiële steun voor de in bijlage IV bij Richtlijn 2001/89/EG bedoelde functies en taken die moeten worden vervuld door het „Institut für Virologie der Tierärztlichen Hochschule” in Hannover, Duitsland.

De financiële steun van de Gemeenschap bedraagt ten hoogste 190 000 EUR voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2003. De financiële steun van de Gemeenschap voor de organisatie van een technische workshop inzake methoden voor de diagnose van klassieke varkenspest bedraagt ten hoogste 20 000 EUR.

Artikel 2

Met betrekking tot de ziekte van Newcastle verleent de Gemeenschap aan het Verenigd Koninkrijk financiële steun voor de in bijlage V bij Richtlijn 92/66/EEG bedoelde functies en taken die moeten worden vervuld door het „Central Veterinary Laboratory” in Addlestone, Verenigd Koninkrijk.

De financiële steun van de Gemeenschap bedraagt ten hoogste 60 000 EUR voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2003.

Artikel 3

Met betrekking tot de aviaire influenza verleent de Gemeenschap aan het Verenigd Koninkrijk financiële steun voor de in bijlage V bij Richtlijn 92/40/EEG bedoelde functies en taken die moeten worden vervuld door het „Central Veterinary Laboratory” in Addlestone, Verenigd Koninkrijk.

De financiële steun van de Gemeenschap bedraagt ten hoogste 120 000 EUR voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2003.

Artikel 4

Met betrekking tot vesiculaire varkensziekte verleent de Gemeenschap aan het Verenigd Koninkrijk financiële steun voor de in bijlage III bij Richtlijn 92/119/EEG bedoelde functies en taken die moeten worden vervuld door het „Pirbright Laboratory”, Verenigd Koninkrijk.

De financiële steun van de Gemeenschap bedraagt ten hoogste 95 000 EUR voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2003.

Artikel 5

Met betrekking tot visziekten verleent de Gemeenschap aan Denemarken financiële steun voor de in bijlage C bij Richtlijn 93/53/EEG bedoelde functies en taken die moeten worden vervuld door het „Statens Veterinære Serumlaboratorium” in Århus, Denemarken.

De financiële steun van de Gemeenschap bedraagt ten hoogste 135 000 EUR voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2003.

Artikel 6

Met betrekking tot ziekten van tweekleppige weekdieren verleent de Gemeenschap aan Frankrijk financiële steun voor de in bijlage B bij Richtlijn 95/70/EG bedoelde functies en taken die moeten worden vervuld door Ifremer in La Tremblade, Frankrijk.

De financiële steun van de Gemeenschap bedraagt ten hoogste 85 000 EUR voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2003.

Artikel 7

Met betrekking tot paardenpest verleent de Gemeenschap aan Spanje financiële steun voor de in bijlage I bij Richtlijn 92/35/EEG bedoelde functies en taken die moeten worden vervuld door het „Laboratorio de sanidad y producción animal” in Algete, Spanje.

De financiële steun van de Gemeenschap bedraagt ten hoogste 45 000 EUR voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2003.

Artikel 8

Met betrekking tot bluetongue verleent de Gemeenschap aan het Verenigd Koninkrijk financiële steun voor de in bijlage II bij Richtlijn 2000/75/EG bedoelde functies en taken die moeten worden vervuld door het „Pirbright Laboratory”, Verenigd Koninkrijk.

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 103.

⁽²⁾ PB L 47 van 21.2.2003, blz. 14.

De financiële steun van de Gemeenschap bedraagt ten hoogste 120 000 EUR voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2003.

Artikel 9

Met betrekking tot serologische tests met antirabiësvaccins verleent de Gemeenschap aan Frankrijk financiële steun voor de in bijlage II bij Beschikking 2000/258/EG bedoelde functies en taken die moeten worden vervuld door het laboratorium van de AFSSA in Nancy, Frankrijk.

De financiële steun van de Gemeenschap bedraagt ten hoogste 130 000 EUR voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2003.

Artikel 10

Met betrekking tot Afrikaanse varkenspest verleent de Gemeenschap aan Spanje financiële steun voor de in bijlage V bij Richtlijn 2002/60/EG bedoelde functies en taken die moeten worden vervuld door het „Centro de investigación en sanidad animal” in Valdeolmos, Madrid, Spanje.

De financiële steun van de Gemeenschap bedraagt ten hoogste 100 000 EUR voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2003.

Artikel 11

Met betrekking tot de evaluatie van de testresultaten die worden verkregen met de diverse methoden voor het testen van raszuivere fokrunderen, en de uniformisering van de testmethoden verleent de Gemeenschap aan Zweden financiële steun voor de in bijlage II bij Beschikking 96/463/EG bedoelde functies en taken die moeten worden vervuld door het „Interbull Centre” in Uppsala, Zweden.

De financiële steun van de Gemeenschap bedraagt ten hoogste 60 000 EUR voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2003.

Artikel 12

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, het Koninkrijk Zweden en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.

Gedaan te Brussel, 24 februari 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 24 februari 2003

tot vaststelling van de financiële steun van de Gemeenschap voor de werking van bepaalde communautaire referentielaboratoria in de sector veterinair aspecten van de volksgezondheid (biologische risico's) voor het jaar 2003

*(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 565)***(Slechts de teksten in de Spaanse, de Duitse, de Engelse, de Franse en de Nederlandse taal zijn authentiek)**

(2003/126/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Beschikking 90/424/EEG van de Raad van 26 juni 1990 betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2001/572/EG ⁽²⁾, en met name op artikel 28, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Voorzien moet worden in financiële steun van de Gemeenschap voor de communautaire referentielaboratoria die zijn aangewezen voor het vervullen van de functies en de taken die zijn omschreven in de onderstaande richtlijnen, beschikkingen en verordening:
- Richtlijn 92/46/EEG van de Raad van 16 juni 1992 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van rauwe melk, warmtebehandelde melk en producten op basis van melk ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 96/23/EG ⁽⁴⁾;
 - Richtlijn 92/117/EEG van de Raad van 17 december 1992 inzake maatregelen voor de bescherming tegen bepaalde zoönoses en bepaalde zoönoseverwekkers bij dieren en in producten van dierlijke oorsprong teneinde door voedsel overgedragen infecties en vergiftigingen te voorkomen ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 1999/72/EG ⁽⁶⁾;
 - Beschikking 93/383/EEG van de Raad van 14 juni 1993 met betrekking tot de referentielaboratoria voor de controle op mariene biotoxines ⁽⁷⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 1999/312/EG ⁽⁸⁾;
 - Beschikking 1999/313/EG van de Raad van 29 april 1999 met betrekking tot de referentielaboratoria voor de controle op bacteriologische en virale besmettingen bij tweekleppige weekdieren ⁽⁹⁾;
 - Verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie,

bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathieën ⁽¹⁰⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1494/2002 ⁽¹¹⁾.

- (2) De financiële steun van de Gemeenschap moet worden verleend op voorwaarde dat de voorgenomen maatregelen efficiënt worden uitgevoerd en dat de autoriteiten de vereiste gegevens meedelen binnen de daarvoor vastgestelde termijnen.
- (3) Om budgettaire redenen moet de steun van de Gemeenschap voor een periode van één jaar worden verleend.
- (4) Gedurende dezelfde periode kan aanvullende financiële steun worden toegekend voor het organiseren van jaarlijkse workshops op het bevoegdheidsgebied van de communautaire referentielaboratoria.
- (5) De door de communautaire referentielaboratoria ingediende werkprogramma's en bijbehorende begrotingsramingen voor het jaar 2003 zijn door de diensten van de Commissie geëvalueerd.
- (6) Overeenkomstig artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1258/1999 van de Raad ⁽¹²⁾ worden veterinair en fytosanitaire maatregelen die volgens de communautaire voorschriften worden uitgevoerd, gefinancierd uit de afdeling Garantie van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw. Met het oog op de financiële controle zijn de artikelen 8 en 9 van Verordening (EG) nr. 1258/1999 van toepassing.
- (7) Verordening (EG) nr. 324/2003 van de Commissie ⁽¹³⁾ stelt de voor steun in aanmerking komende uitgaven vast van de communautaire referentielaboratoria die financiële steun ontvangen overeenkomstig artikel 28 van Beschikking 90/424/EEG alsmede de procedures voor de indiening van uitgaven en voor audits.
- (8) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 19.

⁽²⁾ PB L 203 van 28.7.2001, blz. 16.

⁽³⁾ PB L 268 van 14.9.1992, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 125 van 23.5.1996, blz. 10.

⁽⁵⁾ PB L 62 van 15.3.1993, blz. 38.

⁽⁶⁾ PB L 210 van 10.8.1999, blz. 12.

⁽⁷⁾ PB L 166 van 8.7.1993, blz. 31.

⁽⁸⁾ PB L 120 van 8.5.1999, blz. 37.

⁽⁹⁾ PB L 120 van 8.5.1999, blz. 40.

⁽¹⁰⁾ PB L 147 van 31.5.2001, blz. 1.

⁽¹¹⁾ PB L 225 van 22.8.2002, blz. 3.

⁽¹²⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 103.

⁽¹³⁾ PB L 47 van 21.2.2003, blz. 14.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

1. De Gemeenschap verleent aan Frankrijk financiële steun voor de in bijlage D, hoofdstuk II, bij Richtlijn 92/46/EEG vastgestelde functies en taken die, met betrekking tot de analyses en tests inzake melk en producten op basis van melk, moeten worden vervuld door het „Laboratoire d'Études et de Recherches sur l'Hygiène et la Qualité des Aliments” van het „Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments” (voorheen „Laboratoire Central d'Hygiène Alimentaire” genaamd) in Maisons-Alfort, Frankrijk.
2. De financiële steun bedraagt ten hoogste 155 000 EUR voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2003.
3. De financiële steun voor het organiseren van een technische workshop bedraagt ten hoogste 18 000 EUR.

Artikel 2

1. De Gemeenschap verleent aan Duitsland financiële steun voor de in bijlage IV, hoofdstuk II, bij Richtlijn 92/117/EEG vastgestelde functies en taken die, met betrekking tot de epidemiologie van zoönoses, moeten worden vervuld door het „Bundesinstitut für Risikobewertung” (voorheen „Bundesinstitut für gesundheitlichen Verbraucherschutz und Veterinärmedizin” genaamd) in Berlijn, Duitsland.
2. De financiële steun bedraagt ten hoogste 150 000 EUR voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2003.
3. De financiële steun voor het organiseren van een technische workshop bedraagt ten hoogste 38 000 EUR.

Artikel 3

1. De Gemeenschap verleent aan Nederland financiële steun voor de in bijlage IV, hoofdstuk II, bij Richtlijn 92/117/EEG vastgestelde functies en taken die, met betrekking tot salmonellae, moeten worden vervuld door het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu in Bilthoven, Nederland.
2. De financiële steun bedraagt ten hoogste 150 000 EUR voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2003.
3. De financiële steun voor het organiseren van een technische workshop bedraagt ten hoogste 26 000 EUR.

Artikel 4

1. De Gemeenschap verleent aan Spanje financiële steun voor de in artikel 5 van Beschikking 93/383/EEG vastgestelde functies en taken die, met betrekking tot de controle op

mariene biotoxines, moeten worden vervuld door het „Laboratorio de biotoxinas marinas del Área de Sanidad” in Vigo, Spanje.

2. De financiële steun bedraagt ten hoogste 110 000 EUR voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2003.
3. De financiële steun voor het organiseren van een technische workshop bedraagt ten hoogste 19 000 EUR.

Artikel 5

1. De Gemeenschap verleent aan het Verenigd Koninkrijk financiële steun voor de in artikel 4 van Beschikking 1999/313/EG vastgestelde functies en taken die, met betrekking tot de controle op bacteriologische en virale besmettingen bij twee-kleppige weekdieren, moeten worden vervuld door het laboratorium van het „Center for Environment, Fisheries and Aquaculture Science” in Weymouth, Verenigd Koninkrijk.
2. De financiële steun bedraagt ten hoogste 140 000 EUR voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2003.
3. De financiële steun voor het organiseren van een technische workshop bedraagt ten hoogste 26 000 EUR.

Artikel 6

1. De Gemeenschap verleent aan het Verenigd Koninkrijk financiële steun voor de in hoofdstuk B van bijlage X bij Verordening (EG) nr. 999/2001 bedoelde functies en taken die, met betrekking tot de controle op overdraagbare spongiforme encefalopathiën, moeten worden vervuld door „The Veterinary Laboratories Agency” in Addlestone, Verenigd Koninkrijk.
2. De financiële steun bedraagt ten hoogste 360 000 EUR voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2003.
3. De financiële steun voor het organiseren van een technische workshop bedraagt ten hoogste 52 000 EUR.

Artikel 7

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, het Koninkrijk der Nederlanden en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.

Gedaan te Brussel, 24 februari 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 24 februari 2003

houdende wijziging van Beschikking 2001/218/EG tot tijdelijke verplichting van de lidstaten om ten aanzien van andere gebieden in Portugal dan die waarvan bekend is dat *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhrer) Nickle et al. (het dennenaaltje) er niet voorkomt, aanvullende maatregelen te nemen teneinde de verspreiding ervan tegen te gaan

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 581)

(2003/127/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 2000/29/EG van de Raad van 8 mei 2000 betreffende de beschermende maatregelen tegen het binnenbrengen en de verspreiding in de Gemeenschap van voor planten en voor plantaardige producten schadelijke organismen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/89/EG ⁽²⁾, en met name op artikel 16, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Commissie heeft Beschikking 2001/218/EG van 12 maart 2001 tot tijdelijke verplichting van de lidstaten om ten aanzien van andere gebieden in Portugal dan die waarvan bekend is dat *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhrer) Nickle et al. (het dennenaaltje) er niet voorkomt, aanvullende maatregelen te nemen teneinde de verspreiding ervan tegen te gaan ⁽³⁾, gewijzigd bij Beschikking 2002/124/EG ⁽⁴⁾, vastgesteld.
- (2) Uit een verdere beoordeling door het Voedsel- en Veterinair Bureau in april 2002 en uit door Portugal verstrekte aanvullende informatie blijkt dat, als gevolg van de toepassing van een uitroeiprogramma, de verspreiding van het dennenaaltje in Portugal beperkt is gebleven tot het afgebakende gebied. Bij onderzoeken in dat gebied worden echter nog steeds bomen gevonden die symptomen ervan vertonen.
- (3) Bij door de andere lidstaten in 2002 uitgevoerde officiële onderzoeken van hout, aparte schors en planten van *Abies Mill.*, *Cedrus Trew.*, *Larix Mill.*, *Picea A. Dietr.*, *Pinus L.*, *Pseudotsuga Carr.* en *Tsuga Carr.*, van oorsprong uit Portugal, is geen van de geanalyseerde monsters positief bevonden wat de aanwezigheid van het dennenaaltje betreft.
- (4) Daarom moet Portugal verdere specifieke maatregelen nemen en een programma voor de uitroeiing op middellange termijn indienen om verdere verspreiding van het dennenaaltje tegen te gaan en de plaag uiteindelijk uit te roeien. Het kan ook voor de andere lidstaten nodig zijn verdere aanvullende maatregelen te blijven nemen om hun grondgebied te beschermen tegen het dennenaaltje. De resultaten van de specifieke maatregelen en van de tenuitvoerlegging van het programma op middellange termijn worden voortdurend geëvalueerd en, indien nodig, moeten de maatregelen en het programma worden bijgesteld.

- (5) Specifieke regelingen moeten worden getroffen voor het vervoer van spaanders die zijn verkregen van symptomloze bomen of van bomen die negatief hebben gereageerd bij een test op de aanwezigheid van het dennenaaltje, naar andere gebieden in Portugal dan de afgebakende gebieden.
- (6) De bepalingen inzake de melding aan de andere lidstaten en aan de Commissie van in de lidstaten verricht onderzoek naar het dennenaaltje, moeten worden toegelicht.
- (7) De looptijd van Beschikking 2001/218/EG moet worden verlengd tot en met 31 maart 2005 en de beschikking moet dienovereenkomstig worden aangepast.
- (8) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Plantenziektkundig Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Beschikking 2001/218/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:
 - i) In de eerste alinea wordt „28 februari 2003” vervangen door „31 maart 2005”;
 - ii) na de tweede alinea wordt de volgende alinea toegevoegd:

„Uiterlijk op 15 maart 2003 dient Portugal een programma voor de uitroeiing op middellange termijn in om verdere verspreiding van het dennenaaltje tegen te gaan en de plaag uiteindelijk uit te roeien.”
2. Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:
 - i) In de eerste alinea worden tussen de woorden „planten” en „officieel” de woorden „eens per jaar” ingevoegd;
 - ii) de tweede alinea wordt vervangen door:

„Onverminderd het bepaalde in artikel 16, lid 1, van Richtlijn 2000/29/EG moeten de lidstaten de resultaten van de in de eerste alinea bedoelde onderzoeken, wanneer deze wijzen op de aanwezigheid van het dennenaaltje in gebieden waarvan voorheen niet bekend was dat het er voorkwam, aan de andere lidstaten en aan de Commissie meedelen uiterlijk op 15 november 2003 en nog eens uiterlijk op 15 november 2004.”

⁽¹⁾ PB L 169 van 10.7.2000, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 355 van 30.12.2002, blz. 45.

⁽³⁾ PB L 81 van 21.3.2001, blz. 34.

⁽⁴⁾ PB L 45 van 15.2.2002, blz. 56.

3. (Niet van toepassing voor het Nederlands.)
4. In artikel 6 wordt „15 december 2002” vervangen door „15 januari 2004 en nog eens uiterlijk op 15 januari 2005”.
5. De bijlage wordt als volgt gewijzigd:
- i) Het bepaalde in punt 2, onder b), ii), wordt vervangen door:
- „ii) wanneer het is verkregen van andere bomen dan de onder i) bedoelde, officieel worden getest op de aanwezigheid van het dennenaaltje en van *Monochamus* spp.; als de aanwezigheid van het dennenaaltje en van *Monochamus* spp. wordt bevestigd, moet het hout worden onderworpen aan het bepaalde onder i); als de aanwezigheid van het dennenaaltje en van *Monochamus* spp. niet wordt aangetoond, mag het hout onder officieel toezicht naar een verwerkend bedrijf worden vervoerd voor verder gebruik als timmerhout of mag het, in afwijking daarvan, onder officieel toezicht naar een bij de Commissie aangemeld erkend verwerkend bedrijf in een ander gebied in Portugal dan een van de afgebakende gebieden worden vervoerd, waar tussen 1 november en 1 april:
- de van dat hout vervaardigde spaanders voor industriële doeleinden worden gebruikt in een erkend verwerkend bedrijf, of
 - het hout:
 - een warmtebehandeling ondergaat waarbij gedurende 30 minuten een kerntemperatuur van ten minste 56 °C wordt aangehouden. Dit warmtebehandelde hout mag verder worden vervoerd als het vergezeld gaat van een plantenpaspoort, of
 - tot spaanders wordt verwerkt en wordt gefumigeerd om ervoor te zorgen dat het vrij is van levende dennenaaltjes. Dit gefumigeerde hout mag verder worden vervoerd als het vergezeld gaat van een plantenpaspoort, of
- binnen dit bedrijf tot spaanders wordt verwerkt en voor industriële doeleinden wordt gebruikt, of
- onder officieel toezicht wordt vervoerd naar een bedrijf waar het:
- een warmtebehandeling ondergaat waarbij gedurende 30 minuten een kerntemperatuur van ten minste 56 °C wordt aangehouden, of
 - tot spaanders wordt verwerkt en gefumigeerd om ervoor te zorgen dat het vrij is van levende dennenaaltjes, of
 - tot spaanders wordt verwerkt en voor industriële doeleinden wordt gebruikt;”;
- ii) in punt 2, onder c), ii), wordt het eerste streepje vervangen door:
- „— officieel worden getest op de aanwezigheid van het dennenaaltje en van *Monochamus* spp.; als de aanwezigheid van het dennenaaltje en van *Monochamus* spp. wordt bevestigd, moet het hout worden onderworpen aan het bepaalde onder i); als de aanwezigheid van het dennenaaltje en van *Monochamus* spp. niet wordt aangetoond, mag het hout onder officieel toezicht naar een verwerkend bedrijf worden vervoerd voor verder gebruik als timmerhout, of”.
- Artikel 2*
- Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.
- Gedaan te Brussel, 24 februari 2003.
- Voor de Commissie*
David BYRNE
Lid van de Commissie